

عنوان مقاله:

تاملی در شاخصه های قصه در قرآن

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

ولی الله شجاع پوریان - استادیار دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

قصه، در عرصه فرهنگ و انتقال مفاهیم انسانی قدمتی کهن دارد و سازگارترین فرم کلامی با ذهن بشر است. از همین روی دامنه مخاطباننش وسیع تر و قدرت نفوذش بیشتر است. گرچه زبان اصلی قرآن، زبان دین و هدایت معنوی است، اما در کامل ترین وجه خود از شیوه داستان سرایی برای ابلاغ پیام خویش بهره برده است. این مقاله کوشیده است با استفاده از آثاری که تاکنون در زمینه قصه های قرآن نگارش یافته است، وجوه امتیاز و تفاوت قصص قرآنی را با قصه های بشری به اختصار بررسی کند و در عناوین چهاردهگانه: «درستی گزاره ها، واقعی بودن داستان، فشردگی گفت وگوها، گزینشی و انتخاب گرایانه، شکسته شدن وحدت زمانی، پردازش پایه پایه، گره افکنی و مبهم گویی، تکرار و مکرر گویی، گفت وگوهای میان قصه ای، داستان در داستان، تنوع و تفنن در داستان پردازی، طرح ناگهانی قصه، پرده پوشی و عقیف گویی و حضور حداقلی زن در قصه های قرآنی»، تنظیم کرده و بدست دهد. پیش از آن، نیز به تبارشناسی کوتاهی از واژه قصه و ساختار اختصاصی قصص قرآنی اشارت رفته است.

کلمات کلیدی:

قرآن، قصه های قرآنی، قصه های بشری، داستان، ویژگی قصه های قرآنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789775>

